

Белешка о писцу

Лидија Николић је рођена 1960. године у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету на групи за Општу књижевност са теоријом књижевности. Пише за децу и одрасле. Заступљена је у неколико антологија и читанки, као и у лектири.

Објавила је књиге за децу и младе: *Нећу више да лажем* (1987, 1994), *Анино живоџињско царство* (2002, Трећа награда дечјег жирија „Доситеј“), *Бувље хвајшалице* (2012, Награда „Политикин забавник“), *Мамин дневник*, (2013, Прва награда „Доситејево перо“), *На Рођу Африке* (2018), *Врџничка вила* (2020, Награда едицији на Међународном сајму књига у Херцег Новом, Награда „Даница Марковић“ за издавачки подухват).

Написала је књиге за одрасле: *Биџи ничији* (1992), *Душе дивље и самојне* (2000, 2021), *Осећања. О. Сећања.* (2011, 2012, 2014, 2017, 2019; Признање „књига године“ 2011), *Post scriptum* (2017) и *Сусреџи* (2021).

Приредила је књиге: *Није лако биџи дејте* (2009) и *Блаџо љраду Београду* (2015) Драгомира Ђорђевића, Антологију о ЕКВ-у *Сав мој бол* (2019, 2021), као и по две књиге из заоставштине оца Данила Николића и супруга Зорана Новаковића.

Превела је са словеначког књигу Јелене Кљајић *Тераџија љокрејом и љлесом дејтејта са ауџизмом* (2003).

Неколико њених дела имало је сценске приказе, међу којима су дуодрама *Мамин дневник* (<https://www.youtube.com/watch?v=wxOto7CEZJo&t=1376s>) и монодрама *Осећања. О. Сећања. о Маги из ЕКВ-а* (<https://www.youtube.com/watch?v=KJegij-dVUL8>).

Радио Београд је емитовао шест њених серија прича за децу, као и пет радио-драма међу којима је и радио-игра за децу *Принц на белом облаку*.

Заједно са Весном Видојевић Гајовић, написала је сценарија за серије Школског програма Телевизије Београд *Прваци у знању* и *Књижевна школица*.

Живи у Београду са куцом Вини. Има ћерку Ану и унуку Аду.